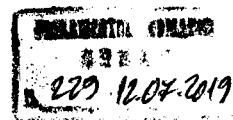

PRIM MINISTRU

1021
01072019

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă privind înființarea, organizarea și funcționarea Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare, Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor și Comisiei de Supraveghere a Sistemului de Pensii Private*, inițiată de domnii deputați ALDE Ștefan-Alexandru Băișanu, Adrian Mocanu și Daniel Olteanu (**Plx. 120/2019, Bp. 215/2019**).

I. Principalele reglementări

Inițiativa legislativă are ca obiect de reglementare reînființarea Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare (CNVM), Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor (CSA) și Comisiei de Supraveghere a Sistemului de Pensii Private (CSPP), desființându-se Autoritatea de Supraveghere Financiară (ASF).

II. Observații

1. Autoritatea de Supraveghere Financiară a fost înființată prin *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, cu modificările și completările ulterioare*, ca autoritate administrativă autonomă, de specialitate, cu personalitate juridică, independentă și autofinanțată, prin preluarea și reorganizarea tuturor atribuțiilor și prerogativelor CNVM, CSA și CSSPP, la rândul lor autorități autonome, de specialitate, cu personalitate juridică, independente și autofinanțate, având ca punct de pornire contextul evoluțiilor la nivelul anului 2012 din domeniul supravegherii financiare, context care a impus crearea unui cadru legislativ care să permită integrarea funcției de supraveghere la nivel național (trecerea de la modelul clasic de supraveghere cu instituții sectoriale separate către modelul consolidat).

Pe fondul crizei financiare din 2007 și 2008, s-au constatat deficiențe ale supravegherii în sectorul financiar. Aceste deficiențe erau cauzate de faptul că modelele naționale de supraveghere nu erau în măsură să țină pasul cu globalizarea financiară și cu realitatea piețelor financiare europene, bazate pe integrare și interconectare. Criza a adus în prim-plan deficiențe în domeniul cooperării, coordonării, al aplicării coerente a dreptului Uniunii Europene (UE) și al încrederii între autoritățile naționale de supraveghere. Astfel, în noiembrie 2008, Comisia Europeană a însărcinat un grup la nivel înalt condus de Jacques de Larosière să facă recomandări privind modul de consolidare a mecanismelor europene de supraveghere în vederea unei protecții sporite a cetățenilor și pentru a reda încrederea în sistemul financiar. În raportul final prezentat la 25 februarie 2009, grupul la nivel înalt a recomandat consolidarea cadrului de supraveghere pentru a se reduce pe viitor riscul apariției crizelor financiare și gravitatea acestora și reformarea structurii de supraveghere a sectorului financiar în UE. Respectivul grup a conchis, de asemenea, că ar trebui creat un sistem european al supraveghetorilor financiari, care să cuprindă trei autorități europene de supraveghere, una pentru sectorul bancar, una pentru sectorul valorilor mobiliare și una pentru sectorul asigurărilor și pensiilor ocupaționale și a recomandat crearea unui comitet european pentru risc sistemic, potrivit *Regulamentului (UE) nr. 1.094/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea europeană de asigurări și pensii*

ocupationale) de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/79/CE a Comisiei.

În contextul împrumutului pentru Politici de Dezvoltare 2009 (*WB Development Policy Loans*), precum și al recomandărilor formulate de raportul Larosiere, autoritățile române au agreat, în anul 2009, cu Banca Mondială un set de condiționalități aferente sectorului financiar, printre care întărirea capacității de supraveghere și control în cadrul tuturor sectoarelor financiare din UE, cu obiectivul de a stabili un sistem de supraveghere mai eficient, integrat și sustenabil. Guvernul României a conchis, astfel, că înființarea în România a ASF, responsabilă cu supravegherea prudențială a pieței de capital, a sectorului asigurărilor și a sistemului de fonduri de pensii private, se încadrează într-o dinamică instituțională la nivel european, care urmează traiectoria instituțională și legislativă europeană, fără a institui principii noi, și care se bazează pe elemente ale experienței juridice și instituționale din câteva statele membre ale UE, precum și pe cele mai bune practici europene.

Astfel, soluția legislativă adoptată a fost în concordanță cu viziunea europeană urmând principiile noii arhitecturi a sistemului financiar european, fiind bazată pe experiența unor state membre, precum și pe recomandările instituțiilor europene în domeniu.

ASF, ca autoritate integrată a sectorului financiar format din piața de capital, sectorul asigurărilor și fondurile de pensii private, a preluat toate funcțiile și atribuțiile CNVM, ale CSA și ale CSSPP, autorități care s-au desființat, având ca obiectiv principal menținerea și consolidarea încrederii în sistemul financiar românesc prin stabilirea unui cadru de supraveghere a pietelor, instituțiilor, activităților și instrumentelor financiare la nivel național, altele decât cele aflate în aria de competență a Băncii Naționale a României, ceea ce s-a și realizat, venind în sprijinul acestei afirmații rapoartele de activitate a ASF din 2013 și până în prezent (rapoartele sunt publice pe site-ul ASF).

De asemenea, prin cadrul legislativ creat, implicit prin înființarea ASF, s-a asigurat responsabilizarea colectivă a tuturor participanților din sistemul financiar național, o alocare mai eficientă a resurselor, precum și realizarea unui mediu competitiv corect pentru toți participanții de pe piețele financiare, creându-se condițiile pentru implementarea și aplicarea în mod consistent a unui set unic de reguli de supraveghere pentru piața de capital, sectorul asigurărilor și fondurile de pensii private, favorizând adoptarea eficientă și coerentă a recomandărilor autorităților europene de

supraveghere EIOPA¹ și ESMA² și a permis îmbunătățirea coordonării, colaborării și schimbului de informații între piețe și instituții, în special pentru asigurarea stabilității sectorului financiar aflat în afara ariei de competență a Băncii Naționale a României (BNR) și pentru implementarea eficientă a unui plan de acțiune unitar în situații de urgență. Totodată, coordonarea și colaborarea instituțională între ASF și BNR vor asigura elaborarea și implementarea coerentă, la nivel național, a strategiei de menținere a stabilității întregului sistem financiar.

2. În ceea ce privește afirmația conform căreia „*ASF este autoritate de supraveghere și control dar totodată inițiază proiectele de acte normative în domeniu*”, precizăm faptul că ASF este autoritate competentă cu aplicarea mai multor prevederi ce provin din legislația europeană, fie din Regulamente care sunt de directă aplicabilitate, fie din directive, pe care ASF are obligația să le transpună în legislația națională, asemenea și altor autorități publice centrale, fie că sunt autonome, fie că sunt în subordinea Guvernului.

De asemenea, așa cum rezultă din art. 1 lit. a)³ al *Regulamentului privind procedurile, la nivelul Guvernului, pentru elaborarea, avizarea și prezentarea proiectelor de documente de politici publice, a proiectelor de acte normative, precum și a altor documente, în vederea adoptării/aprobării*, aprobat prin *Hotărârea Guvernului nr. 561/2009*, ASF are dreptul să inițieze proiecte de acte normative, fără ca acest lucru să însemne că are drept de inițiativă în sensul prevăzut de *Constituția României, republicată*.

Cu privire la afirmația inițiatorilor referitoare la faptul că legislația anterioară înființării ASF este încă în vigoare, operându-se doar modificări ulterioare, dorim să specificăm faptul că legislația primară în domeniile de supraveghere ale ASF a fost modificată substanțial, motivat în primul rând de dinamica modificărilor legislative la nivel european, abrogând cadrul legal anterior, sens în care ASF a contribuit efectiv și eficient la elaborarea

---

¹ Autoritatea Europeană de Asigurări și Pensii Ocupaționale

² Autoritatea Europeană pentru Valori Mobiliare și Piețe

³ "Au dreptul să inițieze proiecte de documente de politici publice și proiecte de acte normative, în vederea adoptării/aprobării de către Guvern, conform atribuțiilor și domeniului lor de activitate, următoarele autorități publice:

a) ministerele și celelalte organe de specialitate ale administrației publice centrale, aflate în subordinea Guvernului, precum și autoritățile administrative autonome;"

acestor acte normative. Exemplificăm, în acest sens, adoptarea următoarelor legi:

- *Legea nr. 126/2018 privind piețele de instrumente financiare, cu modificările ulterioare;*

- *Legea nr. 210/2017 privind stabilirea unor măsuri de punere în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 4 iulie 2012 privind instrumentele financiare derivate extrabursiere, contrapărțile centrale și registrele centrale de tranzacții;*

- *Legea nr. 24/2017 privind emitenții de instrumente financiare și operațiuni de piață;*

- *Legea nr. 312/2015 privind redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul financiar;*

- *Legea nr. 74/2015 privind administratorii de fonduri de investiții alternative, cu modificările și completările ulterioare;*

- *Legea nr. 236/2018 privind distribuția de asigurări, cu modificările și completările ulterioare;*

- *Legea nr. 132/2017 privind asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto pentru prejudicii produse terților prin accidente de vehicule și tramvaie;*

- *Legea nr. 237/2015 privind autorizarea și supravegherea activității de asigurare și reasigurare, cu modificările și completările ulterioare;*

- *Legea nr. 213/2015 privind Fondul de Garantare a Asiguraților;*

- *Legea nr. 246/2015 privind redresarea și rezoluția asiguratorilor.*

În ceea ce privește afirmația inițiatorilor potrivit căreia ASF este „*Stat în Stat*”, conform art. 4 din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012*, „*A.S.F., membrii conducerii și personalul acesteia nu vor solicita și nu vor accepta instrucțiuni de orice natură de la nicio altă instituție, organism sau autoritate în exercitarea atribuțiilor lor conferite de lege*”, menționăm că această prevedere reprezintă una dintre condiționalitățile agreate cu Banca Mondială și care prevede, așa cum se arată și în raportul Larosiere, necesitatea stabilirii unui cadru legal care să alinieze nivelul de independență politică și autonomie financiară ale fostelor autorități care compun în prezent ASF, la cele ale BNR. Pentru îndeplinirea acestei condiționalități s-a agreat cu Banca Mondială aprobarea de către Ministerul Finanțelor Publice a unui proiect de act normativ (*Ordonanța de urgență a Guvernului 93/2012*) privind independența politică și autonomia financiară a reglementatorilor din sectorul financiar care să garanteze printre altele că:

aceste instituții își stabilesc singure politicile și nivelul de remunerare pe baza unor principii transparente raportate la piață; procesul de selecție și demitere a personalului acestor instituții nu este stabilit prin decizie politică; procesul de nominalizare a membrilor comisiilor și a personalului executiv numit statutar în cele trei instituții se bazează exclusiv pe calificări tehnice; personalul acestor instituții beneficiază de protecție legală pentru acțiunile întreprinse cu bună credință în exercitarea atribuțiilor ce le revin.

Mai mult, menționăm că prevederi similare se regăsesc și la alte autorități autonome, având drept scop tocmai asigurarea independenței acestora față de factorul politic, precum și autonomia financiară a acestor instituții, acestea fiind elemente esențiale în îndeplinirea efectivă și eficientă a atribuțiilor de supraveghere și realizarea obiectivelor, în scopul protecției asiguraților, participanților și beneficiarilor din piața de capital. Necesitatea întăririi capacității de supraveghere și control a fost amplu dezbătută în cadrul reuniunilor organismelor europene, subliniindu-se faptul că acest deziderat poate fi atins numai prin intermediul unor autorități independente, prin pregătirea continuă și menținerea unui personal cu standarde profesionale înalte.

Înființarea ASF a contribuit și contribuie la asigurarea stabilității sectorului financiar aflat în afara ariei de competență a BNR (format din piața de capital, sectorul asigurărilor și fondurile de pensii private) și, implicit, la menținerea stabilității întregului sistem financiar, cu impact pozitiv asupra dezvoltării sustenabile a economiei reale pe termen mediu și lung. De asemenea, mediul de afaceri beneficiază de acces la servicii financiare, într-un mediu stabil, care îi permite finanțarea proiectelor de investiții pe termen mediu și lung. Totodată, prin înființarea ASF s-a realizat simplificarea aparatului birocratic, prin reducerea numărului de autorități, avantajând grupurile financiare cu activități pe mai multe segmente ale sectorului financiar. Astfel, s-a îmbunătățit eficiența economică a produselor financiare, pe care grupurile financiare le oferă mediului de afaceri.

Totodată, opinăm că revenirea la forma veche de funcționare a celor trei autorități, care fac obiectul inițiativei legislative, este perimată și ar însemna un regres și o reducere a eficienței piețelor financiare nebancale.

3. În ceea ce privește compatibilitatea măsurilor preconizate cu cadrul constituțional, precizăm că, potrivit prevederilor cuprinse de prezenta propunere *„dispozițiile prezentei legi se completează cu legislația care*

reglementează activitatea autorităților care se desființează, după caz, în măsura în care acestea nu contravin prevederilor prezentei legi". Având în vedere că prezenta propunere are ca obiect desființarea unei singure autorități, ASF, remarcăm că referirea la "autorități" este neclară și susceptibilă de a ridica dificultăți în aplicare. După cum rezidă din cuprinsul textelor propuse la art. 28, art. 56 și art. 84 din inițiativa legislativă, urmare intrării în vigoare a acesteia, pe lângă prezenta lege, în fondul activ al legislației urmează să se regăsească următoarele acte normative: *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2005 privind înființarea, organizarea și funcționarea Comisiei de Supraveghere a Sistemului de Pensii Private, cu modificările și completările ulterioare, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 25/2002 privind aprobarea Statutului Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare, cu modificările și completările ulterioare, și Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012.*

Practic, ar exista în vigoare atât prezenta lege care privește înființarea, organizarea și funcționarea CNVM, CSA și CSSPP, cât și anterioarele acte normative referitoare la cele trei comisii, din perspectiva reglementării activității autorităților în cauză, în măsura în care acestea nu contravin prezentei legi. Toate cele mai sus menționate converg spre ideea de negare a respectării *principiului legalității și stabilității legislative*, contrar art. 1 alin. (5) din *Constituție*, fiind creat un climat de instabilitate legislativă, ceea ce, conform jurisprudenței Curții Constituționale, este „*contrar principiului securității raporturilor juridice în componenta sa referitoare la previzibilitatea legii*”⁴.

Potrivit art. 31 din propunerea legislativă, „*supravegherea exercitată de CSA privește activitatea asigurărilor, reasigurărilor, intermediarilor în asigurări și reasigurări și a altor activități*”. În raport de îndeplinirea acestei activități se face trimitere la dispozițiile *Legii nr. 136/1995 privind asigurările și reasigurările în România și ale Legii nr. 32/2000 privind societățile de asigurare și supravegherea asigurărilor*. Respectivele legi au fost abrogate, iar domeniul reglementat de către acestea a intrat sub incidența altor acte normative care fac parte din fondul activ al legislației. În raport de o astfel de situație Curtea Constituțională a precizat în cuprinsul *Deciziei nr. 654/2017*⁵ că: „*deși trimiterea la alte acte normative este un*

---

⁴ *Decizia Curții Constituționale nr. 26/2012 referitoare la obiecția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 alin. (2), art. 49 alin. (2), art. 54 și art. 56 din Legea privind amplasarea și autorizarea mijloacelor de publicitate*

⁵ *referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 421 pct. 2 lit. b) din Codul de procedură penală, astfel cum au fost modificate prin art. II pct. 107 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 18/2016 pentru modificarea și*

procedeu legislativ permis, aceasta nu poate viza o normă abrogată. Un argument în acest sens îl reprezintă dispozițiile art. 50 alin. (4)⁶ din Legea nr. 24/2000. Aceasta semnifică faptul că, la momentul recurgerii la procedeu legislativ al trimiterii la alte acte normative, norma la care se face trimitere trebuie să fie o normă în vigoare, aparținând fondului activ al legislației. Curtea constată că a considera altfel ar însemna că prin intermediul normei de trimitere să poată fi repusă în vigoare norma abrogată, la care se face trimitere. Or, potrivit art. 64 alin. (3) din Legea nr. 24/2000, abrogarea unei dispoziții sau a unui act normativ are caracter definitiv⁷ (...) Curtea constată că prin adoptarea unei norme care face trimitere la o dispoziție legală care nu mai este în vigoare se încalcă dispozițiile art. 1 alin. (5) din Constituție referitor la claritatea și previzibilitatea actelor normative”⁸.

În raport de prevederile art. 117 alin. (3) din Constituție, care prevăd că „*autorități administrative autonome se pot înființa prin lege organică*”, este necesar ca formula de atestare a legalității adoptării legii din finalul prezentei propuneri să fie în acord cu dispozițiile constituționale, precum și cu art. 46 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

4. Cu privire la măsurile legislative preconizate, menționăm următoarele:

a. Potrivit art. 2 alin. (2) din propunere, CNVM își poate deschide „*reprezentanțe*”⁹ „*în funcție de necesități*”. Noțiunea de „*reprezentanță*” este folosită în Legea nr. 31/1990 privind societățile, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în terminologia specifică societăților

---

completarea Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, precum și pentru completarea art. 31 alin. (1) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 54/2010 privind unele măsuri pentru combaterea evaziunii fiscale, în ansamblu, și a dispozițiilor art. 233 și art. 233¹ din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală

⁶ care dispun că „*La modificarea, completarea și abrogarea dispoziției la care s-a făcut trimitere, în actul de modificare, completare sau abrogare trebuie avută în vedere situația juridică a normei de trimitere*”.

⁷ singura excepție permisă fiind aceea referitoare la abrogarea prin dispoziții cuprinse în ordonanțe ale Guvernului, care au fost respinse ulterior, prin lege, de către Parlament.

⁸ În cuprinsul aceleiași decizii, Curtea a statuat că: „*prin Decizia nr. 26 din 18 ianuarie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 116 din 15 februarie 2012, Curtea a constatat că, deși normele de tehnică legislativă nu au valoare constituțională, prin reglementarea acestora legiuitorul a impus o serie de criterii obligatorii pentru adoptarea oricărui act normativ, a căror respectare este necesară pentru a asigura sistematizarea, unificarea și coordonarea legislației, precum și conținutul și forma juridică adecvate pentru fiecare act normativ. Astfel, respectarea acestor norme concurează la asigurarea unei legislații care respectă principiul securității raporturilor juridice, având claritatea și previzibilitatea necesare*”.

⁹ Aceeași noțiune este folosită și în raport de celelalte comisii ce urmează a fi înființate prin inițiativa legislativă.

comerciale. Prin urmare, era necesar a se defini această noțiune în sensul prezentei propuneri, întrucât caracterul CNVM este incompatibil cu cel al unei societăți comerciale. De asemenea, utilizarea sintagmei „*în funcție de necesități*”, pentru a putea fi deschise reprezentanțe în orice altă localitate de pe teritoriul României, este neclară, fiind susceptibilă de o interpretare extinsă și aplicare arbitrară.

b. Art. 3 din propunere prevede că CNVM este autoritatea competentă la nivel național pentru aplicarea și urmărirea respectării actelor normative de directă aplicabilitate emise la nivelul Uniunii Europene, în domeniile aferente competenței sale, „*dacă prin lege nu se prevede altfel*”. Sintagma de la sfârșitul reglementării este neclară, nefiind specificat ce act normativ se are în vedere.

c. Potrivit art. 4 din inițiativa legislativă, supravegherea exercitată de CNVM se realizează și prin aplicarea de sancțiuni, sens în care arătăm că nu se precizează natura sancțiunilor incidente. Astfel, norma este neclară, putându-se genera abuzuri în aplicarea acesteia.

d. Era necesar a se preciza în raport de ce se realizează atribuția „*asigurării unui mediu de reglementare mai proporțional pentru IMM-uri*” reglementată la art. 5 lit. c) din propunere.

e. În cuprinsul obiectivului avut în vedere la art. 5 lit. e) nu este definit OPCVM. De asemenea, lipsesc actele normative ce reglementează cele două entități¹⁰, prin urmare este neclar față de care dispoziții legale se poate raporta îndeplinirea obiectivului.

f. În raport de prevederea art. 7 alin. (2) conform căreia „*introducerea acțiunii împotriva actelor individuale emise de CNVM, la instanțele judecătorești competente, suspendă executarea dispoziției obligatorii până la emiterea unei decizii definitive și irevocabile a instanței*”, precizăm că *Legea contenciosului administrativ 554/2004, cu modificările și completările ulterioare*, se referă la „*suspendarea executării actului*”.

g. Având în vedere că selecția candidaților ce urmează a fi numiți în Consiliul CNVM se face „*exclusiv pe baza experienței și calificării profesionale*”, era necesar a se reglementa în concret criteriile în funcție de care se poate verifica îndeplinirea acestei condiții pentru ca norma să nu se aplice în mod arbitrar.

h. Referitor la cauzele de incompatibilitate, menționăm:

---

¹⁰ OPCVM și FIA

1. În raport de condiția unei *pregătiri profesionale și o experiență profesională corespunzătoare* prevăzută la lit. a) a art. 9, era necesară reglementarea unor criterii concrete în funcție de care se poate constata îndeplinirea sau nu a acestei condiții.

2. Interdicția de la lit. b) a art. 9, care prevede ca membrii CNVM să nu candideze pentru o funcție asemănătoare celor prevăzute în cuprinsul aceluiași caz de incompatibilitate, fără a se preciza ca în cazul acestora că interdicția este incidentă „*pe perioada exercitării mandatului*”, ar putea fi interpretată într-un mod extensiv.

3. Apreciem că față de interdicția prevăzută la art. 9 lit. e) este neclar modul de constatare a acesteia¹¹, lăsând loc de arbitrar în aplicare.

4. Față de plafonul de 5% a participării la capitalul entităților nominalizate de *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012*, era necesar a se justifica opțiunea pentru plafonul de 33% din cuprinsul art. 9 lit. d) din prezenta propunere.

5. Era necesar a se reglementa o procedură de verificare a îndeplinirii condițiilor stabilite la art. 9 din propunerea legislativă.

6. Potrivit dispozițiilor de la art. 12 alin. (4) membrii numiți au la dispoziție 45 de zile pentru a înlătura incompatibilitățile existente. Norma propusă este neclară, impunându-se reglementarea modului în care se va face dovada „*înlăturării*” incompatibilității, precum și verificarea acesteia - cine o va realiza, în ce termen, de când curge respectivul termen.

i. În ceea ce privește revocarea din funcție a unui membru al Consiliului CNVM precizăm:

1. Apreciem necesară reformularea textului în acord cu intenția de reglementare, urmând a se nominaliza clar care sunt „*deficiențele grave în exercitarea funcției și/sau în legătură cu aceasta*”.

2. Față de situația în care revocarea „*survine fără justă cauză*” este neclar cine constată această situație și cum este apreciat quantumul daunelor-interese. Menționăm, de asemenea, că, în măsura în care această reglementare își propune să instituie o procedură extrajudiciară, excluzând accesul de la o instanță judecătorească, reglementarea în sine poate aduce atingere dreptului de acces la justiție.

j. În raport de prevederea conținută de art. 12 alin. (2) în care se face referire la „*succesori*”, apreciem că terminologia utilizată este improprie.

---

¹¹ Răspunderea față de falimentul unei societăți comerciale

k. Capitolul IV din Titlul I, ce conține dispoziții referitoare la bugetul CNVM, era necesar a fi reglementat în concordanță cu *Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare*, întrucât, potrivit art. 1 alin. (2) lit. g) din această lege „dispozițiile prezentei legi se aplica în domeniul elaborării, aprobării, executării și raportării (...) g) bugetelor instituțiilor publice finanțate integral din venituri proprii”. Prin urmare, era necesară instituirea unor reglementări clare în acest sens, evitându-se norma de trimitere la alte acte normative, cu atât mai mult cu cât opinăm în sensul în care respectivele acte normative nici nu ar trebui să mai existe în fondul activ al legislației. Astfel, cu caracter exemplificativ, arătăm că, prezenta propunere, contrar art. 6 din *Legea nr. 24/2000*, nu instituie reguli necesare și suficiente referitoare la verificarea bugetului sau excedentul acestuia. În plus, propunerea nu face referiri la calitatea de ordonator de credite a Președintelui CNVM, cu respectarea cadrului legal aplicabil - art. 20 din *Legea nr. 500/2002*.

l. Apreciem că reglementările conținute de art. 20 și art. 21 au caracter declarativ, contrar regulilor statuate de art. 8 din *Legea nr. 24/2000*.

m. Era necesar a se preciza modul în care se va materializa „defalcarea” prevăzută la art. 22 alin. (3) și dacă va face obiectul unui protocol.

n. La art. 23 din inițiativa legislativă era necesar a se face referire la personalul „cu atribuții în domeniul” și nu „aferent sectorului”.

o. Era necesar ca dispozițiile art. 38 și art. 66 să facă trimitere la prevederile incidente în cauzele de revocare a membrilor consiliului CSA și consiliului CSSPP și nu la cele ale membrilor consiliului CNVM.

p. În măsura în care, la data intrării în vigoare a inițiativei legislative, sunt afectate raporturi sau situații juridice născute sub vechea reglementare, dar care nu și-au produs în întregime efectele până la data intrării în vigoare a noii reglementări¹², era necesară reglementarea unor soluții pentru aceste situații sub forma unor dispoziții tranzitorii - a se vedea, în acest sens, art. 26 și art. 54 din *Legea nr. 24/2000*. Astfel, se va avea în vedere respectarea *principiului neretroactivității legii*, în sensul în care reglementările propuse nu pot să vizeze *facta praeterita*, respectiv drepturi născute și stinse înainte de intrarea în vigoare a prezentei legi, o extindere a aplicării dispozițiilor acestei legi asupra acestor situații ar echivala cu o negare a *principiului*

---

¹² Avem în vedere inclusiv eventualele situații juridice în curs de desfășurare care au luat naștere în baza actelor normative care se preconizează a fi abrogate/modificate/completate și care nu și-au produs în întregime efecte juridice la data intrării în vigoare a noii reglementări.

neretroactivității legii civile, consacrat de art. 15 alin. (2) din Constituția României, republicată. Cu privire la acest aspect, Curtea, prin Decizia nr.812/2006¹³, a precizat că "ori de câte ori o lege nouă modifică starea legală anterioară cu privire la anumite raporturi, toate efectele susceptibile a se produce din raportul anterior, dacă s-au realizat înainte de intrarea în vigoare a legii celei noi, nu mai pot fi modificate ca urmare a adoptării noii legi, care trebuie să respecte suveranitatea legii anterioare".

Toate cele învederate mai sus sunt aplicabile și în ceea ce privește CSA reglementată în cuprinsul Titlului II și CSSPP reglementată în cuprinsul Titlului III din prezenta propunere legislativă.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, **Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative.**

Cu stimă,

Viorica DANCILĂ

PRIM-MINISTRU

Domnului senator **Călin-Constantin-Anton POPESCU-TĂRICEANU**
Președintele Senatului

---

¹³ referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 25 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 148/2005 privind susținerea familiei în vederea creșterii copilului